

Geschiedenis.

Mr. Hein start met een overzicht van de geschiedenis van het Joodse volk, en stelt dat Joden altijd al gewoond hebben op het grondgebied dat nu bekend staat als de staat Israël. Hij gaat in op de Joodse wens tot het stichten van een eigen staat, op de verbondenheid van het Joodse volk met het Bijbelse gebied in het oosten van het Middellandse Zeegebied (begin 20^e eeuw bekend als 'Mandaatgebied Palestina'), op het opkomende zionisme als reactie op het toenemende antisemitisme in Europa in de 19^e eeuw, en op de uiteindelijke stichting van de staat Israël in 1948, die door de VN erkend werd.

Hoewel dit een vreugdevol moment was voor het Joodse volk, leidde dit meteen tot een oorlog met haar buurlanden- de Arabisch-Israëliische Oorlog. En waar het voor de Joden vreugdevol was, was het voor de Palestijnen een 'Nakba'- een ramp. Vele duizenden, volgens sommige bronnen zelfs meer dan 750.000 Arabische Palestijnen vertrokken uit Israël, al dan niet vrijwillig. Ze zochten als vluchtelingen een heenkomen in naburige Arabische landen. Velen van hen kwamen terecht in het door Egypte bestuurde Gaza, of de door Jordanië bestuurde Westoever.

Vervolgens legt Mr. Hein uit dat ook de Palestijnen een staat oprichtten, in 1988. Dit werd gedaan door de PLO, met een Palestijnse onafhankelijkheidsverklaring. Hierin eist de PLO de soevereiniteit over de Palestijnse gebieden op. Dit gebied betrof het gebied waarvan de grenzen gegeven worden door de Groene Lijn die afgesproken werd aan het einde van de Arabisch-Israëliische Oorlog van 1948- dus grenzen van voor 1967.

De Palestijnse staat bestaat uit De Westbank, en Gaza. Op de Westbank is Fatah aan de macht, in de Gaza is Hamas aan de macht. Hamas is opgericht met als doel om een islamitische Palestijnse staat op te richten op het hele grondgebied van het mandaatgebied Palestina (dus huidige Israël). Hamas is een diepreligieuze organisatie; de EU ziet deze organisatie als een terroristische beweging.

In het vervolg van zijn presentatie, poogt Mr Hein een juridische duiding te geven van het huidige conflict.

Hij staat stil bij het initiële doel van Israël's militaire actie, namelijk de militaire en administratieve capaciteiten van Hamas ontmantelen en de gegijzelden bevrijden, maar merkt ook op dat het op dit moment onduidelijk is wat er volgens Israël na de strijd moet gebeuren.

Hij legt uit dat het humanitair recht normen stelt aan zowel de redenen waarom oorlogen gevoerd mogen worden (het *ius ad bellum*), als aan de wijze waarop oorlogen gevoerd mogen worden (het *ius in bello*), en staat uitgebreid stil bij het beginsel van 'proportionaliteit' in een gewapend conflict: staan de ingezette middelen in verhouding tot het te bereiken doel? Dit moet vooraf bekeken worden, en moet per geval bekeken worden, zo stelt Mr Hein.

Proportionaliteit leidt ertoe dat binnen het internationale recht, burgerdoden onder omstandigheden geaccepteerd kunnen worden. Echter, hij legt ook uit dat burgers niet doelbewust aangevallen worden mogen; ze moeten waar mogelijk ontzien worden. Dit is een positieve verplichting voor strijdende partijen.

Burgers willekeurig en doelbewust aanvallen kan een oorlogsmisdrijf, een misdrijf tegen de menselijkheid of zelfs genocide zijn. Vervolgens legt hij uit wat deze misdrijven precies inhouden:

- Oorlogsmisdrijven zijn schendingen van de Geneefse Conventies, die mensen die niet deelnemen aan de gevechten (burgers, medici, hulpverleners) en degenen die niet meer kunnen vechten (gewonde, zieke en schipbreukelingen, krijgsgevangenen) beschermen. De Geneefse Conventies geven regels aan de manier van oorlogsvoeren.

- Misdrijven tegen de menselijkheid zijn bepaalde ernstige misdrijven die worden gepleegd als onderdeel van een grootschalige aanval op burgers. In tegenstelling tot oorlogsmisdrijven kunnen misdaden tegen de menselijkheid worden gepleegd tijdens zowel vrede als oorlog en tegen zowel de eigen onderdanen als tegen onderdanen van een andere staat.
- Genocide betreft elk van de volgende handelingen, gepleegd met het oogmerk een nationale, etnische, raciale of religieuze groepering als zodanig geheel of gedeeltelijk te vernietigen:
  - (a) het doden van leden van de groep;
  - (b) het toebrengen van ernstig lichamelijk of geestelijk letsel aan leden van de groep;
  - (c) Het opzettelijk opleggen van levensomstandigheden aan de groep die erop gericht zijn haar fysieke vernietiging geheel of gedeeltelijk teweeg te brengen;
  - (d) het opleggen van maatregelen ter voorkoming van geboorten binnen de groep;
  - (e) Het onder dwang overbrengen van kinderen van de groep naar een andere groep.

Mr Hein staat uitgebreid stil bij de vraag wat juridisch gezien de term 'oogmerk' inhoudt, en legt uit dat het bewijs voor dit oogmerk niet makkelijk te leveren is. Want hoe is dit oogmerk (ook wel intentie genoemd) te bewijzen? Mogelijk door uitspraken van betrokken politici, militairen of gezagsdragers. Maar hij legt ook uit dat de vraag in hoeverre deze opmerkingen bewijs opleveren van een intentie om een groep uit te roeien niet eenvoudig te beantwoorden is.

Hij staat vervolgens uitgebreid stil bij de zaak die nu dient voor het Internationaal Gerechtshof (ICJ) in Den Haag, namelijk die van Zuid-Afrika versus Israël. In deze zaak beschuldigt Zuid-Afrika Israël van het schenden van het Genocide-verdrag. Hij geeft vervolgens uitleg over de stand van zaken in deze juridische procedure zoals die er is op het moment van het geven van de presentatie:

- Het ICJ heeft de zaak in behandeling genomen. Het heeft gesteld dat het aannemelijk is dat sommige van de claims van Z-A kloppen voor wat betreft het feit dat de Palestijnse rechten onder het verdrag zijn geschonden. (Deze norm is laag)
  - *“Naar het oordeel van het Hof volstaan de hierboven genoemde feiten en omstandigheden om te concluderen dat ten minste een deel van de rechten waarop Zuid-Afrika zich beroept en waarvoor het bescherming verzoekt, aannemelijk zijn. Dit is het geval met betrekking tot het recht van de Palestijnen in Gaza om te worden beschermd tegen daden van genocide en daarmee verband houdende verboden handelingen die in artikel III worden genoemd, en het recht van Zuid-Afrika om te eisen dat Israël de verplichtingen van Israël uit hoofde van het Verdrag nakomt.”*
- ICJ heeft voorlopige maatregelen opgelegd: Israël moet alles doen om situatie als in art 2 van Conventie te voorkomen en hierover rapporteren. Beide partijen zien dit als gunstig.
- Israël stelt dat het opereert volgens het internationaal recht en zijn militaire acties uitsluitend tegen Hamas richt, en dat de inwoners van Gaza niet de vijand zijn. Het stelt dat het stappen onderneemt om de schade aan burgers tot een minimum te beperken en humanitaire hulp toe te staan het grondgebied binnen te komen.
- Israël stelt dat Hamas genocide gepleegd heeft
- Israël stelt dat de verklaringen die gebruikt zijn door Z-A om het 'oogmerk' te bewijzen *“willekeurige verklaringen zijn van politici die geen besluitvormers zijn”*.

Mr Hein sluit af door te stellen dat de uitkomst van de procedure nog onbekend is, en mogelijk nog vele jaren op zich zal laten wachten.

Het ICJ kan het ervoor houden dat Israël heeft wel dan wel niet zijn verdragsverplichtingen uit het Genocideverdrag geschonden. Als vastgesteld, dan moet Israël ernaar handelen. Echter, dit zal moeilijk afdwingbaar zijn.

Mr Hein heeft tot slot enige vragen vanuit het publiek beantwoord.